

deres almindelige udvikling gennem forskellige former for industrielt samarbejde.

9. Andre almindelige spørgsmål.

Et stort antal afro-asiatiske, vestlige samt samtlige østeuropæiske lande talte for *Folkerepublikken Kinas repræsentation* i FN under henvisning til, at tidens store internationale problemer; bl. a. på nedrustningsrådet, ikke kunne løses uden Pekings medvirken. Storbritannien fandt, at Folkerepublikken, selv om den med sin rigoristiske politiske doktrin måske kunne gøre organisationens arbejde mere vanskeligt, alligevel ville kunne yde et betydningsfuldt bidrag til virkelig sameksistens. Holland, Belgien og Australien understregede; at en løsning af spørgsmålet om Kinas repræsentation ikke måtte gennemføres på bekostning af Formosas medlemskab. En række afro-asiatiske og latinamerikanske lande talte om nødvendigheden af snarest at gennemføre organisationens fulde universalitet.

New Zealand advarede mod den tendens, der syntes at gøre sig gældende i den almindelige debat til alene at knytte *menneskerettighedsspørgsmålene* til apartheidpolitikken i Sydafrika. Blandt menneskerettighederne indgik også ytrings- og trosfriheden, som blev tilsidesat mange steder udenfor Sydafrika.

Statsminister Baunsgaard understregede behovet for menneskerettighedernes fuldstændige virkeliggørelse og gennemførelse på internationalt plan af foranstaltninger til at kontrollere dette. Skabelsen af en stilling som FNs højkommissær for menneskerettigheder ville være et vigtigt skridt i denne retning.

Flere vestlige lande gav udtryk for bekymring over den stadig om sig gribende *forurening af de menneskelige omgivelser* og understregede nødvendigheden af, at der snarest blev taget skridt til en international koordination af kampen herimod. I denne sammenhæng udtaltes håb om, at den planlagte konference i Stockholm om de menneskelige omgivelser ville betyde det første skridt henimod en koordineret indsats mod forureningen.

Statsminister Baunsgaard foreslog oprettelse af en global myndighed — med beføjelse til at træffe bindende beslutninger i

forhold til medlemslandene — til at behandle forureningsspørgsmålet og opstille internationale standarder og retningslinier for kontrollen med forureningen og anvendelsen af vore omgivelers ressourcer.

Kun få udviklingslande berørte spørgsmålet.

På baggrund af de flykapringer, som umiddelbart forud for generaldebatten havde fundet sted i Mellemøsten, beskæftigede en lang række indlæg sig med spørgsmålet om opretholdelse af *sikkerheden i den internationale lufttrafik*. Der blev fra alle talernes side og ofte i skarpe vendinger udtalt fordømmelse såvel af de nyligt stedfundne begivenheder som af andre tilfælde af overgreb mod den civile luftfart i de senere år, hvor små grupper af personer udenfor regeringers kontrol gang på gang for at fremme deres egen sag havde bragt uskyldige menneskers liv i fare. Disse grupper udgjorde en ny form for trusel mod verdensordenen, og deres virksomhed måtte standses, uanset hvor retfærdig deres kamp i øvrigt kunne anses for at være. Der blev fra så godt som alle sider udtrykt ønske om fastlæggelse af internationale regler for retsforfølgelse af flypirater og opfordret til ratifikation af Tokyo-konventionen og til støtte af den nye konvention, som ville blive fremlagt under den forestående Haag-konference.

Retsordenen på havet og havbundens udnyttelse blev berørt i en lang række indlæg. Der var almindelig enighed om, at havbundens ressourcer udenfor det nationale søterritorium var menneskehedens fælles arv og burde udnyttes til gavn for alle jordens folk. Der blev udtalt skuffelse over, at det ikke var lykkedes havbundsudvalget til 25. samling at fremlægge forslag til principper for etableringen af et internationalt regime for havbundens udnyttelse. Derimod var der udbredt tilfredshed med det af nedrustningskonferencen i Genève fremlagte forslag om havbundens demilitarisering.

Der var almindelig enighed om ønskeligheden af at indkalde en ny konference vedrørende retsordenen på havet. En række udviklingslande påpegede i denne forbindelse, at de først havde opnået selvstændighed efter Genève-konventionernes vedtagelse og derfor ikke havde haft mulighed for at øve indflydelse på de gældende reglers udformning. Fra latinamerikansk side fremhæve-